

ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΠΑΣΠ ΕΜΠ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Μια από τις σημαντικότερες μορφές αντίστασης στη σύγχρονη ελληνική ιστορία αποτέλεσε η εξέγερση του πολυτεχνείου την 17^η Νοέμβρη του 1973. Μια εξέγερση από το σύνολο των ενωμένων φοιτητών και του λαού ενάντια στην υποκινούμενη από τους Αμερικανούς χούντα των Συνταγματαρχών. Τα αιτήματα, όπως έβγαιναν από τα χείλη των φοιτητών τότε, ήταν το γνωστό τρίπτυχο: ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Η 21^η Απριλίου του 1967 αποτέλεσε το αποκύημα πολύχρονων διεργασιών στο στρατιωτικό και παραστρατιωτικό χώρο. Αναμφισβήτητα σημαντικό ρόλο στις διεργασίες αυτές διαδραμάτισαν κατά καιρούς οι αμερικάνικες υπηρεσίες πληροφοριών. Η επιβολή της δικτατορίας κατέλυσε τις δημοκρατικές λειτουργίες με σκοπό να επιβάλλει πολιτικές, που θα εξυπηρετούσαν τα συμφέροντα των πατρónων της. Από την πρώτη στιγμή οριοθετήθηκαν και τα χαρακτηριστικά της στάσης που θα κρατούσε η μεγάλη πλειοψηφία του πολιτικού και πνευματικού κόσμου. Η αντιδικτατορική δράση, κάλυπτε ένα μεγάλο φάσμα, από πολιτικά μέσα πίεσης έως την ένοπλη αντίσταση. Αποκορύφωμα της λαϊκής αντίδρασης απέναντι στο καθεστώς, αποτέλεσαν τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, στις 17 Νοέμβρη του 1973, με πρωταγωνιστικό το ρόλο του φοιτητικού κινήματος. Η δυναμική που προέκυψε από την εξέγερση του Πολυτεχνείου κατάφερε να ενεργοποιήσει αδρανείς, μέχρι τότε αντιδικτατορικές δυνάμεις και να μαζικοποιήσει την αντίσταση προς τη νέα χούντα που δημιουργήθηκε. Το γεγονός αυτό λειτούργησε ως χιονοστιβάδα για την κατάρρευση της.

Το κεντρικό μήνυμα του Πολυτεχνείου δεν περιορίστηκε αποκλειστικά στο στόχο της απελευθέρωσης από το καθεστώς της καταπίεσης των συνταγματαρχών. Δεν περιοριζόταν στην αποκατάσταση της Δημοκρατίας, αλλά στόχευε και στη διαμόρφωση νέων συνθηκών και πλαισίου της Δημοκρατίας, που θα ερχόταν. Το «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία» θα αποτελούσε οδηγό για μεγάλες καταλυτικές αλλαγές στην πολιτεία και στην κοινωνία. Το Πολυτεχνείο έθετε μπροστά σε ιδιαίτερες ευθύνες και καινούρια δεδομένα τις δημοκρατικές δυνάμεις που θα κυβερνούσαν τον τόπο.

Στη πρώτη φάση μέσα από ιδιαίτερα σημαντικές δυσκολίες δημιουργήθηκε το νέο δημοκρατικό πλαίσιο, που θα δημιουργούσε κυρίως ομαλό πολιτικό βίο και στην άμβλυνση των κοινωνικοπολιτικών αντιθέσεων, που εδώ και δεκαετίες μάστιζαν τη χώρα. Έτσι δημιουργήθηκε το υπόβαθρο για τις μεγάλες θεσμικές αλλαγές της δεκαετία του 80.

- Η προσπάθεια για την αναδιοργάνωση και εξυγίανση της δημόσιας διοίκησης.
- Η θεμελίωση του κοινωνικού κράτους και του κράτους πρόνοιας
- Η ενεργοποίηση του αγροτικού πληθυσμού και η αναγέννηση της αγροτικής παραγωγής

- Οι μεταρρυθμίσεις στο οικογενειακό δίκαιο και η προώθηση της ισότητας των δύο φύλων.
- Η δημιουργία σύγχρονου νομικού πλαισίου για τις σχέσεις εργασίας – θεμελίωση του 40ώρου και των 4 εβδομάδων άδειας.
- Η διασφάλιση της άσκησης του συνδικαλιστικού δικαιώματος με την κατάργηση κάθε ρύθμισης που περιόριζε την απρόσκοπτη άσκησή του.
- Προώθηση των αλλαγών για τη δημιουργία νέων όρων για την κοινωνική ασφάλιση του συνόλου των εργαζομένων της χώρας.
- Η δημιουργία του θεσμικού πλαισίου για την ανάπτυξη του εθνικού συστήματος υγείας - Ε.Σ.Υ.
- Η αναδιοργάνωση της λειτουργίας των φορέων της παιδείας, και η σημαντική αύξηση του ποσοστού για τη χρηματοδότηση της.

Οι παραπάνω θεσμικές αλλαγές αποτέλεσαν τη συγκλονιστική παρέμβαση στην αλλαγή της κοινωνίας, του συνόλου των λαϊκών δυνάμεων που εκφράστηκαν μέσα από προοδευτικές πολιτικές επιλογές.

Παράλληλος στόχος για το βάθεμα της δημοκρατίας αποτέλεσε η εθνική συμφιλίωση. Σ' αυτή τη κατεύθυνση συνέβαλλε η κατάργηση των εορτασμών σε ανάμνηση του εθνικού διχασμού, καθώς επίσης και η αναγνώριση του ρόλου των κομμουνιστών στην εθνική αντίσταση κατά την περίοδο της γερμανικής κατοχής. Ο επαναπατρισμός των πολιτικών προσφύγων, αλλά και η κατάργηση των φακέλων αποτέλεσαν περαιτέρω στοιχεία της πολιτικής εθνικής ενότητας και του εκδημοκρατισμού που προωθήθηκαν από τις προοδευτικές κυβερνήσεις. Παράλληλα μπήκαν οι βάσεις για την υλοποίηση του οικονομικού μοντέλου ανάπτυξης που οδηγούσε στην ενεργοποίηση και αυτονόμηση των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας, μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ανάπτυξη της χώρας μετά την τραγική παρένθεση Μητσοτάκη, τη δεκαετία του 90, υπήρξε εντυπωσιακή. Αλματώδης άνοδος του κατακεφαλήν εισοδήματος, νέες παραγωγικές δυνάμεις στο προσκήνιο, ενεργός ρόλος στα διεθνή οικονομικά και πολιτικά δρώμενα.

Στις μέρες μας, οι καιροί άλλαξαν και η παγκοσμιοποίηση οδήγησε στην κατάρρευση οικονομιών μικρών χωρών, των οποίων οι οικονομίες δεν είναι αυτόνομες. Στην χώρα μας οι λανθασμένες πολιτικές αποφάσεις όλων των παρελθοντικών κυβερνήσεων οδήγησαν σε μεγάλα ελλείματα στον κρατικό προϋπολογισμό και εν συνεχεία σε μεγάλα χρέη του ελληνικού δημοσίου. Λόγω της έλλειψης ρευστότητας και του μεγάλου χρέους, η κυβέρνηση πήρε την απόφαση ένταξης της χώρας στο μηχανισμό στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Η Ε.Ε. μαζί με το Δ.Ν.Τ. προτείνουν στην κυβέρνηση μέτρα που θεωρητικά θα βοηθήσουν στην έξοδο της χώρας από την κρίση. Η συντριπτική πλειοψηφία των μέτρων που έλαβε η κυβέρνηση κρίνονται προς τη λάθος κατεύθυνση καθώς μετακυλούν το βάρος στους μισθωτούς και τους συνταξιούχους και όχι σε αυτούς που ευθύνονται πραγματικά για την κρίση. Ψηφίστηκαν μέτρα όπως η αύξηση της έμμεσης φορολογίας, η αύξηση των φορολογικών

συντελεστών καθώς και οριζόντια μείωση στους μισθούς και τις συντάξεις. Τέτοιου είδους μέτρα το μόνο που κάνουν είναι να μειώνουν το βιωτικό επίπεδο των λαϊκών στρωμάτων, να εξυπηρετούν τα συμφέροντα των τραπεζών και του μεγάλου κεφαλαίου και στην τελική να μην δίνουν λύση στο πρόβλημα της κρίσης.

Παράλληλα, τον τελευταίο καιρό οι σπασμωδικές κινήσεις της κυβέρνησης για τη διασφάλιση της έκτης δόσης του χορηγούμενου δανείου έκανε εμφανή την ανικανότητα της κυβέρνησης να ανταποκριθεί στο βάρος των περιστάσεων και να οδηγήσει τη χώρα στην έξοδο από την κρίση. Μόλις πριν από μερικούς μήνες, η κυβέρνηση έλαβε μια σειρά μέτρων, παρά την αντίδραση της κοινής γνώμης, μέσω του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομική Στρατηγικής. Μεταξύ των μέτρων που περιλαμβάνονται στο Μεσοπρόθεσμο είναι η έκτακτη εισφορά σε ελεύθερους επαγγελματίες, η αύξηση των τεκμηρίων και η μείωση του αφορολόγητου ορίου. Πιο αναλυτικά, γίνεται λόγος για αύξηση των τεκμηρίων διαβίωσης, για εισαγωγή νέων τεκμηρίων για ελεύθερους επαγγελματίες, αξιολόγηση και μείωση των φοροαπαλλαγών, αύξηση του ΦΠΑ στα είδη εστίασης από 13% σε 23%, αλλαγή στο φόρο ακίνητης περιουσίας μέσω διεύρυνσης της φορολογικής βάσης, μείωση του εφάπαξ των συντάξεων, περικοπές στις επικουρικές συντάξεις, εισφορά αλληλεγγύης δημοσίων υπαλλήλων και εισφορά αλληλεγγύης ελευθέρων επαγγελματιών. Ωστόσο, είναι φανερό ότι τα νέα αυτά μέτρα που ελήφθησαν με τη μορφή του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος, κινούνται στην ίδια νεοφιλελεύθερη λογική της κυβέρνησης και πλήττουν για πολλοστή φορά το μέσο Έλληνα φορολογούμενο, αδυνατώντας ουσιαστικά να καλύψουν και να δώσουν λύση στα βασικά προβλήματα και τις παθογένειες του σύγχρονου δημόσιου τομέα, καθώς επίσης και σε φαινόμενα διαφθοράς και αυθαιρεσιών που λαμβάνουν χώρα καθημερινά. Αυτά τα μέτρα ήρθαν ως συμπλήρωμα της λάθος πολιτική που ακολουθούνταν από την κυβέρνηση όλο το προηγούμενο διάστημα και επιβεβαίωσαν πόσο εσφαλμένη είναι αυτή.

Στην κατεύθυνση της ανικανότητας της για τη λήψη ουσιαστικών και αποτελεσματικών μέτρων στοχευμένων στους έχοντες και σε αυτούς που δημιούργησαν την κρίση, η κυβέρνηση προχώρησε και σε συμπληρωματικά μέτρα όπως αυτό της έκτακτης εισφοράς των ακινήτων. Ένα μέτρο που στηρίζεται στην αντικειμενική αξία του ακινήτου και στα τετραγωνικά μέτρα του, ανεξάρτητα από εισοδηματικά κριτήρια, προφανώς δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως κοινωνικά δίκαιο, καθώς για άλλη μια φορά πλήττει τον έντιμο Έλληνα φορολογούμενο και τη μικρομεσαία οικογένεια. Με τα μέτρα αυτά, λοιπόν, αυξάνει τη φορολογία μειώνοντας το αφορολόγητο όριο, εισάγει την έννοια της εργασιακής εφεδρείας στο δημόσιο, τοποθετώντας τους δημοσίους υπαλλήλους που πλησιάζουν το όριο συνταξιοδότησης ένα βήμα πριν την απόλυση και προχωρά σε νέα μείωση των μισθών και των συντάξεων με την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου στο δημόσιο τομέα οδηγώντας την αγορά με απόλυτη βεβαιότητα σε περεταίρω ύφεση. Επιπλέον, ανακοινώθηκε η πρόθεση της κυβέρνησης να καταργήσει τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αντικαθιστώντας τις με επιχειρησιακές συμβάσεις, όπου δε θα υπάρχει καμία ασφαλιστική δικλείδα για κατώτατους μισθούς και έτσι η κάθε επιχείρηση θα μπορεί να καθορίζει τους μισθούς και τις παροχές της προς τους εργαζομένους της με μοναδικό γνώμονα τη μεγιστοποίηση του κέρδους.

Είναι εμφανές πως η συγκεκριμένη κατεύθυνση των μέτρων είναι αντιλαϊκή και σε καμία περίπτωση δεν έχει τη κοινωνική συναίνεση που απαιτείται για την κρίσιμη συγκυρία. Από την πρώτη στιγμή που η κυβέρνηση άρχισε να επιβάλλει αυτήν τη σκληρή πολιτική λιτότητας φέρνοντας άδικα μέτρα και φόρους προς τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα, ο ελληνικός λαός αντέδρασε υπερασπιζόμενος τα συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα και τις διαχρονικές κατακτήσεις του. Από την αρχή συμμετείχε σε μαζικές ειρηνικές κινητοποιήσεις όπως "οι αγανακτισμένοι στις πλατείες" και οι μεγάλες απεργίες που λαβαίνουν χώρα από την πρώτη στιγμή με στόχο την ανατροπή αυτής της άδικης οικονομικής πολιτικής. Ως κορύφωση της δράσης των εργαζομένων και της νεολαίας είχαμε το πανελλαδικό συλλαλητήριο που πραγματοποιήθηκε στις 19 και 20 Οκτωβρίου, όπου η ειρηνική συμμετοχή του κόσμου κάθε ηλικίας ήταν πρωτοφανής, έχοντας τεράστια δυναμική. Ωστόσο για μια ακόμα φορά, γίναμε μάρτυρες στοχευμένων επιθέσεων στις συγκεκριμένες διαδηλώσεις, από κρατικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς, με στόχο την αμαύρωση και την κατασυκοφάντηση του δημοκρατικού και καθαρού αγώνα των κοινωνικών ομάδων και των προσπάθειών τους για την προάσπιση των κεκτημένων χρόνων του ελληνικού λαού. Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ, αποστρεφόμεστε και καταδικάζουμε οποιαδήποτε φαινόμενα βίας λαμβάνουν χώρα σε τέτοιου είδους μαζικές κινητοποιήσεις, που ως μοναδικό αποτέλεσμα έχουν τον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης από τα δίκαια αιτήματα του ελληνικού λαού και υποσκιάζουν σαφώς την αποτελεσματικότητα των κινητοποιήσεων.

Πιστεύουμε ότι αυτές οι συντεταγμένες, μαζικές και δυναμικές κινητοποιήσεις του λαού μας θα φέρουν αποτελέσματα ανατρέποντας αυτήν την άθλια πολιτική, η οποία τίθεται ξεκάθαρα ενάντια στους οικονομικά ασθενέστερους, αφήνοντας στο απυρόβλητο αυτούς που πραγματικά ευθύνονται για την οικονομική κρίση, τους φοροφυγάδες, τις τράπεζες, τους μεγαλοκεφαλαιούχους, τους έχοντες και κατέχοντες.

ΠΑΙΔΕΙΑ

Αποτελεί γεγονός πως ο χώρος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην χώρα μας αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα και παθογένειες. Ο Νόμος Πλαίσιο του '82 κρίνεται τουλάχιστον ανεπαρκής στις απαιτήσεις της εποχής και όλοι αναγνωρίζουμε πως είναι επιτακτική η ανάγκη για αλλαγές στο συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο, όπως αυτές έχουν προκύψει από τη μακροχρόνια εφαρμογή του.

Πριν από περίπου ένα χρόνο βρεθήκαμε όλοι αντιμέτωποι με ένα κείμενο διαβούλευσης και μπροστά σε έναν ανοιχτό διάλογο για το πώς πιστεύουμε πως πρέπει να είναι το ελληνικό πανεπιστήμιο. Δυστυχώς η κατάσταση στην οποία βρίσκεται το φοιτητικό κίνημα στις μέρες μας, δεν μας έδωσε την δυνατότητα για συλλογική φοιτητική παρέμβαση, ώστε να πετύχουμε την αλλαγή του ελληνικού πανεπιστημίου προς το συμφέρον του φοιτητή, όπως είχε συμβεί, με τον πολύ προοδευτικό για την εποχή του, προηγούμενο νόμο. Έτσι σαν υπεύθυνη πολιτική φοιτητική παράταξη αποφασίσαμε να συμμετάσχουμε στον συγκεκριμένο διάλογο με γνώμονα τις αρχές

και τις αξίες μας, θέτοντας παράλληλα κόκκινες γραμμές, σε τομείς που αποτελούν αδιαπραγμάτευτα κεκτημένα του φοιτητικού κινήματος.

Παρ' όλα αυτά ο νόμος ο οποίος ψηφίστηκε το καλοκαίρι στην ελληνική βουλή παραβιάζει αρκετές από τις κόκκινες γραμμές που είχαμε θέσει και αντιβαίνει στις βασικές ιδεολογικές μας αρχές θέτοντας παράλληλα συνθήκες αμφισβήτησης της δημόσιας και δωρεάν παιδείας.

- Ένα από τα πιο μελανά σημεία του συγκεκριμένου νόμου είναι η κατάργηση του θεσμού του ασύλου, ενός θεσμού που έχει βοηθήσει τη χώρα σε δύσκολες περιόδους και προωθεί την ελεύθερη διακίνηση ιδεών και την δημοκρατία. Το γεγονός πως στο παρελθόν έχουμε γίνει μάρτυρες φαινομένων κατάχρησης του συγκεκριμένου θεσμού δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση αιτία κατάργησής του, αλλά αφορμή για τη λήψη μέτρων σχετικά με τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας του.

- Ακόμα, στα πλαίσια των αντιδραστικών διατάξεων του νέου νόμου εντάσσεται η αλλαγή στην διάρθρωση των σπουδών μας και οργάνωση τους σε τρεις κύκλους σπουδών, με την παράλληλη προώθηση του συστήματος των πιστωτικών μονάδων το οποίο διαλύει κάθε έννοια ενιαίου πτυχίου και παράλληλα προσδίδει ταξικό χαρακτήρα στην παιδεία σε συνδυασμό με τις διατάξεις που αφορούν τη δυνατότητα επιβολής διδάκτρων στα ΙΔΒΕ. Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ έχουμε ξεκαθαρίσει πως το ενιαίο αδιάσπαστο πτυχίο με κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα είναι αδιαπραγμάτευτο για εμάς και δεν θα δεχτούμε καμία αλλαγή που να μη βασίζεται σε αυτό. **Συγκεκριμένα στο ίδρυμα μας θεωρούμε πως το συγκεκριμένο ενιαίο και αδιάσπαστο πτυχίο πρέπει να είναι και ισοδύναμο με Master.**

- Παράλληλα στον συγκεκριμένο νόμο γίνεται λόγος για περιορισμός της συμμετοχής των φοιτητών στα όργανα συνδιοίκησης. Οι φοιτητές είναι το πιο ζωτικό κομμάτι της πανεπιστημιακής κοινότητας και η φωνή τους πρέπει να ακούγεται, ειδικά σε θέματα που τους αφορούν άμεσα, όπως τα προγράμματα σπουδών και η φοιτητική μέριμνα. Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ οποιαδήποτε προσπάθεια φίμωσης των φοιτητών θα μας βρει απέναντί.

Φυσικά δεν μπορούμε παρά να αναγνωρίσουμε και κάποια θετικά σημεία που έχει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο όπως ο διαχωρισμός των αρμοδιοτήτων του μοναδικού μέχρι σήμερα οργάνου διοίκησης, της Συγκλήτου, που ουσιαστικά λειτουργούσε ως υπερόργανο συγκεντρώνοντας στα χέρια του το σύνολο των εξουσιών, η αξιολόγηση και η θέσπιση του θεσμού του συνηγόρου του φοιτητή.

Το νομοσχέδιο, όπως μας παρουσιάστηκε κατά την ψήφισή του, θίγει κεκτημένα δεκαετιών του Φοιτητικού Κινήματος. **Είναι απαραίτητο, λοιπόν, απέναντι στο νεοφιλελεύθερο σχηματισμό κορυφής που συγκροτήθηκε στη Βουλή να υπάρξει μια συλλογική λαϊκή απάντηση από τη βάση.** Μία απάντηση η οποία, δεδομένων των συνθηκών, δε μπορεί να είναι μια αριστερόστροφη αντίδραση νωτιαίου μυελού, αλλά μεθοδευμένες δράσεις για την ανατροπή του νομοσχεδίου και των αρνητικών συσχετισμών που αναπτύσσονται στην κοινωνία απέναντι στο φοιτητικό συνδικαλισμό και στην ανάπτυξη συλλογικής δράσης...

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Αύξηση των δαπανών για παιδεία άμεσα στο 5 % του ΑΕΠ.
- Δωρεάν σίτιση, στέγαση και συγγράμματα για όλους τους φοιτητές. Μέριμνα για τους φοιτητές με ειδικές ανάγκες.
- Αξιολόγηση με αυστηρά ακαδημαϊκά κριτήρια -Αξιολόγηση όλων των μελών ΔΕΠ και από τους φοιτητές.
- Κατάργηση των διδάκτρων σε όλα τα Μεταπτυχιακά.
- Ισοδυναμία του πτυχίου μας με Master ενιαίας, αδιάσπαστης πενταετούς φοίτησης.
- Διεύρυνση του ωραρίου της Κεντρικής Βιβλιοθήκης.
- Κεντρική διανομή των συγγραμμάτων σε χώρο του Πολυτεχνείου.
- Άμεση ανασύσταση και ανασυγκρότηση της Εθνικής Φοιτητικής Ένωσης Ελλάδας(Ε.Φ.Ε.Ε.)
- Μη εφαρμογή των αντιλαϊκών μέτρων που έχουν ανακοινωθεί απο την κυβέρνηση

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ:

- Συμμετοχή του συλλόγου στον τριήμερο εορτασμό 15, 16 και 17 Νοέμβρη στο κάτω Πολυτεχνείο με παράλληλες εκδηλώσεις και κλειστή σχολή τις μέρες αυτές.
- Συμμετοχή του συλλόγου στην αντιμπεριαλιστική πορεία προς την Αμερικάνικη Πρεσβεία την Πέμπτη 17 Νοεμβρίου.

